

גם כשהמס הנדרש עדימי

ההכנסות הוא אפס —

נדרש הנישום לשלם

קנס־פיגורים

קם לו יהודי זקן ופשוט, בן 72, בבוֹר קר — ומגלה שמס־ההכנסה דולק אחריו. כאשר הגיש את דו"ח ההכנסות שלו לשנת 1968, לא שיער כלל בנפשו כי מעבר לפינה אורב לו קפקא בכבודו. בדו"ח־ההכנסות לאותה שנה, רשם סכום עגול: 2500 לירות, טביחות־קילין, כלומר,

קנס־פיגורים על חוב של 0 ל"י שימסום או טעות?

מעט יותר מ־200 לירות לחודש — סכום זעום, לכל הדיעות, גם ב־1968. ואומנם, פקיד־השומה הסכים עימו בהחֵל לט. כעבור זמן קצר מיום הגשת הדו"ח, קיבל את טופס השומה הירקרק־לבן, המור כר ובו, על־פי סעיף 145־א'3, אישור על שיעור הכנסתו כפי שהוצהר על־ידו. עיין היהודי בטורי הספרות, וגילה פרט מעניין: בעוד שהכנסתו נרשמה כ־2500 ל"י, הנה סך־כל הפטורים שהגיעו לו הסֵך תכס ב־3290 לירות. כלומר, גם אילו הרִי וויח באותה שנה 790 לירות יותר, לא היה נדרש לשלם מס. השפיל עיניו מעט, אל מישבצת המס הנדרש, וגילה את סיפרת־הפלאים: אפס עגול, ורחב בו לבבני. אך לפתע קלטת עינו גימה צורמת. שם, במישבצת היתרה־לתשלום, התנוסס מיסֵך סך עגול עוד יותר: — 68 ל"י: קנס־פיר גורים. כלומר, לא שילם 0 לירות למסֵך ההכנסה — ישלם קנס, למען יראו וייראו, נד היהודי בראשו בפליאה, ישב והמיֵן. חלפה שנה. בפרוס 1969 קם והגיש דו"ח חדש, לא־רֵ תה שנה, על אותו סכום עצמו: 2500 לירות. לא חלפו ימים אחדים, ונתקבל האישור המיוחל, על־פי סעיף־הפלאים המאשר כי הצהרתו אושרה. שב האיש ועיין בטורי הספרות, וגם הפעם נכונו לו הפתעות. לעומת סך 2500 הלירות, שאותו אישר פקיד־השומה, הגיע לו הפעם פטור בסך 3406 ל"י. השפיל עיניו, כהרגלו, אל מיבצת המס הנדרש, וגילה את האפס העגול. הוסיף והשפיל עיניו, והנה, במישבצת היתרה־לתשלום: — 15 ל"י, קנס־פיגורים. יושב יהודי ישיש ומניד ראשו בתמיהה למראה פלאי הטכניקה.

הידועה־בציבור של המיליונר קורט לוי חשבה שיש

א ושרם היה מושלם. כימעט. חברת המיומי הישראלית, שבקירבה הסֵך טובבו, ראתה בהם זוג מאושר, שליו, שלם עם עצמו ועם אורה־חייו, טובע בשפע וברוחה. היתה להם וילה מפוארת על שניים ורבע דונם, באחד האיזורים היפים ביותר ב־הרצליה־פיתוח, ובה כל השיכלולים שניתן להעלות על הדעת. בוילה הזו, שנהגתה בין השאר גם משירותיהם הצמודים של שתי מכונות ונהג, אירחו בני־הזוג ה־מקובל והמפורסם עשרות ומאות מוזמנים, בקבלות־פנים ומסיבות כיד השפע הטובה עליהם. זה היה, לכאורה, מושלם. אבל, כאמור, רק כימעט. כי אף שבהזמנות הרישמיות שנשלחו אל מוזמני הזוג היה רשום: מר ומרת לוי, ידעו הכל כי חסר כאן פרט קטן אחד. הם לא היו נשואים.

קורט התאהב מעל לראש

ג'קי (דשעבר ראסטיין) הגיעה ל־ישראל בשנת 1963, לביקור, בהיותה בת 20 בלבד. במשך הביקור, שהתארך מעל למשוער, עבדה במלון אֵיגת, באילת. המלון היה שייך או למלונאי ואי־שֵׁה־עסֵ קים ממוצא גרמני, קורט לוי בן ה־38. לא עבר זמן רב, ובעל־המלון התאהב ב־צעירה האנגליה בכל ליבו ונפשו, החל מחור אחריה בלהט, העתיר עליה שפע מתנות והבטחות. אך ג'קי חזרה לאנגליה, שם המתין לה הבנקאי השווייצרי, ארוסה, לו עמדה ל־הינשא. קורט לא ויתר. הוא הפך נוסע קבוע בקו לוד — לונדון. מדי־חודש היה מופיע אצל ג'קי, באנגליה, מצהיר בפניה על אהבתו העזה, ומאיים שינקוט צעדים קיצוניים, אם היא לא תבוא אליו. כך חלפו תישעה חודשים. לבסוף ניצחה האהבה. ג'קי באה ל־ישראל, עברה לגור עם אהובה, קורט, בדירה שכורה, שהשתייכה לחֵכ־לשעבר, יונה כסה. שם התגוררו עד פרוץ מלחמת ששת־הימים. אחרי המלחמה עברה ג'קי לגור במלון השווייצרי, שאותו ניהל קורט בעבר. לחוריו, המחזיקים בחלק ממלון השרון עד היום, יש וילה בדיוק ממול, וקורט הוא בנם־יחידם. זמן קצר לאחר־מכן גילתה ג'קי את המיגרש בן שניים ורבע הדונמים בהרצליה פיתוח, והם קנו אותו ב־35 אלף לירות. כיום שוויו של המיגרש — יחד עם הבית

הידועה־בציבור

ג'קי לוי, לשעבר ראסטיין, חיתה לצידו של איל־הכספים והמלונות קורט לוי משך 11 שנים, שבמהלכן שינתה את שמה לשמו באופן רישמי. כך נראית ג'קי כיום, לאחר ניתוח פלסטי.

ג'קי, אשת־החברה הזוהרת, ניצבה תמיד לצידו של קורט וקיבלה יחד עימו, את פניהם של אורחים חשובים מחוֹל, בחטש שגריים ודיפלומטים בכירים. בוילה שלהם נערכו קבלות־פנים רבות.

המארחים

ג'קי וקורט לוי, זוג שנימנה עם העיֵ לית החברתית וההמונית במדינה, הו־פיע בכל מקום, גם באירועים רישמיים, כזוג נשוי לכל־יֵדבר.